

برای مردم تازگی نداشت اما برای آنها که فکر می کردند مردم از آرمان شهیدانشان دست برداشته اند، عجیب و باور نکردنی بود! از ساعاتی قبل از شروع مراسم، همه راه‌ها بسته بود و خیابان‌ها مملو از جمعیتی شده بود که در گرمای نفس گیر آخرین روزهای خرداد، عاشقانه خود را از هر گوشه شهر به مراسم وداع با شهیدان رسانده بودند. مادری فرزند خردسالش را در آغوش کشیده بود، پیرزنی قدخمیده عکس پسر شهیدش را در دست داشت و نوجوانی نسل سومی پیشانی‌پند «هیئات منالذله» بسته بود. همه به استقبال و پیشواز شهیدانی آمده بودند که جان باختند اما ذلت را هرگز نپذیرفتند. به تعظیم شهیدانی آمده بودند که با دستان بسته، زنده در زیر خروارها خاک خفتند تا غیرت و ایمان، هرگز به خواب نرود. دیروز مردم چه زیبا می گفتند که: غواصان دیدند ما داریم غرق می شویم، پس به یاریمان آمدند. ادای احترام ملت به فرزندان شهیدش، یک پیام هم داشت، پیامی به بلندای عظمت و اقتدار ایران اسلامی، پیامی روشن و تاریخی. ندای یکپارچه مردم ایران این بود: از راه شما سر سوزنی عقب نشینی نمی کنیم و بر عهدمان با شما تا پای جان ایستاده ایم. میراث خونریز شما را با هیچ چیز عوض نمی کنیم و آنچه شما با دستان بسته حفظ کردید، با دستان باز از دست نمی دهیم. ما پاسدار راه شما هستیم.

پیام ملت در وداع تاریخی با شهیدان

گامی عقب نشستن؟ هیئات منالذله!

